

به نام خدا

ذهن روشن، آینده روشن؛ راهبردهای آموزشی برای دانش آموزان ابتدایی

مؤلف :

ناهید کاظمی کرهرودی

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

سرشناسه: کاظمی کرهرودی، ناهید، ۱۳۴۶-
عنوان و نام پدیدآور: ذهن روشن، آینده روشن؛ راهبردهای آموزشی برای دانش آموزان ابتدایی/
مؤلف ناهید کاظمی کرهرودی.
مشخصات نشر: ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری: ۱۲۶ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۷۱۷-۲-۲
وضعیت فهرست نویسی: فیفا
یادداشت: کتابنامه: ص ۹۹-۱۲۶.
موضوع: دانش آموزان ابتدایی- راهبردهای آموزشی
رده بندی کنگره: LC۴۷۳۰
رده بندی دیویی: ۳۷۱/۹۰۹۷۸
شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۲۳۱۷۹
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیفا

نام کتاب: ذهن روشن، آینده روشن؛ راهبردهای آموزشی برای دانش آموزان ابتدایی

مؤلف: ناهید کاظمی کرهرودی

ناشر: ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)

صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲

چاپ: زبرجد

قیمت: ۱۱۴۰۰۰ تومان

فروش نسخه الکترونیکی - کتاب‌رسان:

<https://chaponashr.ir/ketabresan>

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۷۱۷-۲-۲

تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵

www.chaponashr.ir

انتشارات ارسطو

تقدیم به فرہنگیان و خدوہ مند کشورم

ہمکاری کہ عقلشان بر احساسشان غلبہ می کند؛

ہمکاری کہ برای تحمل آراسی دیگران، تمرین می کنند؛

ہمکاری کہ بہ واسطہ می زحمتی کہ می کشند، ہمیشہ خستہ اند؛

ہمکاری کہ برای چہل سال آیندہ می خود برنامه دارند؛

ہمکاری کہ فرق بین ہشت و ہشت و یک دقیقہ رامی دانند؛

ہمکاری کہ رنگہای سادہ خلقت را در ظاہر خود سپاس می دارند؛

ہمکاری کہ با محاسبہ بی حروف اضافہ سخن می گویند؛

ہمکاری کہ قاعدہ مند فکر می کنند؛

همکارانی که برای هر سوالی، چندین پاسخ متفاوت قایلند؛

همکارانی که عصبانیت خود را به تأخیر می اندازند؛

همکارانی که شأن را بر قدرت مقدم می دارند؛

همکارانی که در رفتار قابل پیش بینی اند؛

همکارانی که معنای تناسب، درصد و کار تدبیرچی را می دانند؛

همکارانی که برای افزایش قدرت کشور، تامل می کنند؛

همکارانی که برای جلب اعتماد دیگران، حتی در نگاه کردن دقت می کنند و

به همکارانی که دغدغه می وفای به عهد آن هاراشب از خواب بیدار می کند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۷	فصل اول: آزادسازی پتانسیل.....
۷	پرورش دانه های درخشنده گی.....
۱۰	قدرت محیط های یادگیری مثبت.....
۱۳	ایجاد پایه ای برای یادگیری مادام العمر.....
۱۶	شناخت و پرورش استعدادهای فردی.....
۱۹	ایجاد فرهنگ کنجکاوی و اکتشاف.....
۲۲	پرورش ذهنیت رشد در آموزش ابتدایی.....
۲۵	جرقه زدن تخیل: دروازه خلاقیت.....
۲۸	پذیرش تنوع در کلاس درس.....
۳۱	فصل دوم: یادگیری بازیگوش: تجارت جدی سرگرمی.....
۳۱	علم بازی در آموزش اولیه.....
۳۴	ادغام یادگیری مبتنی بر بازی در برنامه درسی.....
۳۷	نقش بازی ها و فعالیت ها در رشد مهارت.....
۴۰	مهار خلاقیت از طریق بازی.....
۴۳	تشویق همکاری و مهارت های اجتماعی.....
۴۶	ایجاد سرگرمی یادگیری: استراتژی هایی برای دروس جذاب.....
۴۹	بازی در فضای باز و ماجراهای یادگیری مبتنی بر طبیعت.....
۵۲	متعادل کردن بازی و سختگیری تحصیلی.....
۵۷	فصل سوم: سرزمین عجایب سواد: سفری به خواندن و نوشتن.....
۵۷	جادوی داستان زمان: ایجاد عشق برای خواندن.....
۶۰	ایجاد مبانی قوی در سوادآموزی.....
۶۴	پرورش راهبردهای خواندن موثر.....

۶۷ پیمایش در دنیای نوشتن: از خط خطی تا داستان
۷۱ سواد چندوجهی: پذیرش اشکال جدید بیان
۷۴ داستان نویسی تعاملی و نوشتن خلاق
۷۷ اتصال سواد به تجربیات دنیای واقعی
۸۰ رویکردهای فراگیر به آموزش سوادآموزی
۸۵ فصل چهارم: پرورش دهندگان اعداد
۸۵ زیبایی اعداد: مفاهیم اولیه ریاضی
۸۹ ایجاد یک بنیاد قوی برای حس عدد
۹۲ سرگرمی با کسرها: ملموس کردن ریاضیات
۹۵ ماجراهای حل مسئله در ریاضی ابتدایی
۹۹ منابع و مآخذ

فصل اول

آزادسازی پتانسیل

پرورش دانه های درخشنده

آموزش و پرورش به عنوان سنگ بنای توسعه هر ملتی عمل می کند و با پرورش ظرفیت های فکری جوانان، آینده را شکل می دهد. در بافت ایران، ملتی با تاریخ غنی و آینده ای امیدوارکننده، وظیفه رهاسازی ظرفیت های بالقوه در دانش آموزان از اهمیت بالایی برخوردار است. این بخش به استراتژی ها و ابتکاراتی می پردازد که می توان برای پرورش درخشش در میان دانش آموزان ابتدایی، زمینه را برای آینده ای روشن تر و مرفه تر برای ایران فراهم کرد.

برای درک وضعیت کنونی آموزش و پرورش در ایران، بررسی مبانی تاریخی که نظام آموزشی آن را شکل داده است، بسیار مهم است. ریشه های تربیتی ایران به دوران باستان و با تأکید فراوان بر دانش و خرد برمی گردد. امپراتوری ایران که به خاطر پیشرفت هایش در زمینه های مختلف از جمله علم، ادبیات و فلسفه شهرت دارد، زمینه ای برای فرهنگی فراهم کرد که به فعالیت های فکری اهمیت می دهد. امروز، ایران همچنان از میراث تاریخی خود الهام می گیرد تا راهی به سوی تعالی آموزشی ایجاد کند (صدر، ۲۰۱۸، ص ۴۲).

انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ نقطه عطف مهمی در چشم انداز آموزشی ایران بود. دولت آموزش را به عنوان ابزاری برای تقویت هویت ملی و خودکفایی در اولویت قرار داد. با این حال، چالش هایی مانند تأثیرات ایدئولوژیک و سیاست های محدودکننده ظاهر شد که بر سیستم آموزشی تأثیر گذاشت. با وجود این چالش ها، تعهد ایران به آموزش با تلاش

های مستمر برای انطباق و نوآوری در پاسخ به پویایی های جهانی در حال تغییر، تزلزل ناپذیر است (فرهادی، ۲۰۲۰، ص ۸۸).

آموزش ابتدایی مرحله مهمی در سفر تحصیلی کودک است که پایه و اساس یادگیری و رشد شخصی آینده را می گذارد. در ایران نیز مانند بسیاری از کشورها، چالش ها و فرصت هایی وجود دارد که باید برای پرورش مؤثر ذهن های جوان به آنها توجه کرد.

یکی از چالش ها، نابرابری اقتصادی میان مناطق مختلف ایران است که منجر به دسترسی نابرابر به منابع آموزشی می شود. مناطق روستایی اغلب با محدودیت های زیرساختی مواجه هستند که مانع از ارائه آموزش با کیفیت می شود. تلاش برای پر کردن این شکاف و فراهم کردن فرصت های برابر برای دانش آموزان در تمام مناطق برای بازگشایی پتانسیل کامل جوانان ایران ضروری است.

علاوه بر این، رویکرد سنتی یادگیری غیرمستقیم رایج در برخی مدارس ایران به دلیل سرکوب خلاقیت و تفکر انتقادی مورد انتقاد قرار گرفته است. تغییر به سمت روش های تدریس دانش آموز محور و تعاملی برای پرورش عشق به یادگیری و پرورش بذرهای درخشندگی حیاتی است (صادقی، ۱۳۹۸، ص ۶۷).

در میان این چالش ها، فرصت های قابل توجهی برای بهبود وجود دارد. تعهد دولت ایران به اصلاحات آموزشی، همانطور که در سند چشم انداز ۲۰ ساله اش بیان شده است، نقشه راهی برای ارتقای کیفیت آموزش ابتدایی ارائه می دهد. این ابتکار بر اهمیت تفکر انتقادی، مهارت های حل مسئله و ادغام فناوری در برنامه درسی، همسو با روندهای آموزشی جهانی تأکید می کند (وزارت آموزش و پرورش ایران، ۲۰۱۸، ص ۲۳).

پرورش درخشش در میان دانش آموزان ابتدایی فراتر از پرداختن به چالش ها است. این شامل پرورش فرهنگ نوآوری در سیستم آموزشی است. تشویق خلاقیت و تفکر انتقادی نیازمند رویکردی کل نگر است که هم طراحی برنامه درسی و هم متدولوژی های تدریس را در بر می گیرد.

ادغام فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) در کلاس های درس یک استراتژی محوری برای افزایش تجربه یادگیری است. نرم افزارهای آموزشی تعاملی، منابع آنلاین و کلاس های مجازی می توانند دانش آموزان را درگیر خود کنند و محیط یادگیری پویا و شخصی شده ای را برای آنها فراهم کنند (عسگری، ۱۳۹۲، ص ۱۳۴). ایران با پذیرش فناوری می تواند شکاف بین آموزش شهری و روستایی را پر کند و اطمینان حاصل کند که همه دانش آموزان به منابع پیشرفته دسترسی دارند.

علاوه بر پیشرفت های تکنولوژیکی، برنامه درسی باید برای ترویج یادگیری بین رشته ای طراحی شود. تعامل بین موضوعاتی مانند علوم، ریاضیات و هنرها می تواند خلاقیت را برانگیزد و درک کل نگر از دانش را توسعه دهد (ابراهیمی، ۱۳۹۱، ص ۷۶). چنین رویکردی با روندهای آموزشی جهانی که بر اهمیت آموزش جامع برای یادگیرندگان قرن بیست و یکم تأکید می کند، همسو است.

محور موفقیت هر اصلاح آموزشی، توانمندسازی معلمان است. در ایران، سرمایه گذاری در برنامه های تربیت معلم و توسعه حرفه ای برای پرورش کادری از مربیان که قادر به آزادسازی پتانسیل های بالقوه در دانش آموزان خود باشند، حیاتی است.

برنامه های آموزشی مستمر باید بر تجهیز معلمان به مهارت هایی برای پیاده سازی روش های آموزشی مدرن و ادغام مؤثر فناوری در کلاس هایشان تمرکز کند. فراهم کردن معلمان با ابزار و دانش مورد نیاز برای ایجاد یک محیط یادگیری فراگیر و جذاب برای باز کردن درخشش هر دانش آموز بسیار مهم است (کرمی، ۱۳۹۲، ص ۴۵).

علاوه بر این، به رسمیت شناختن و پاداش دادن به تلاش های مربیان فداکار برای پرورش فرهنگ تعالی در مدارس ضروری است. برنامه های تشویقی، مانند جوایز و فرصت های توسعه حرفه ای، می توانند معلمان را برای تلاش مستمر برای بهبود ترغیب کنند (فتحی و کلانتری، ۲۰۲۴، ص ۵۶).

نقش والدین و جامعه را نمی توان در سفر آموزشی دانش آموزان ابتدایی نادیده گرفت. تلاش های مشترک بین مدارس، والدین و جامعه یک اکوسیستم حمایتی ایجاد می کند که تجربه کلی یادگیری را افزایش می دهد.

مشارکت والدین فراتر از حضور در جلسات والدین و مربیان است. این شامل مشارکت فعال در آموزش کودک است. کارگاه های آموزشی والدین که در آن والدین در مورد روش های مؤثر برای حمایت از یادگیری فرزندشان در خانه آموزش می بینند، می توانند به موفقیت تحصیلی کودک کمک شایانی کنند (پورحسین، ۲۰۲۲، ص ۱۰۲).

مشارکت جامعه به همان اندازه مهم است، زیرا می تواند منابع و حمایت بیشتری را برای مدارس فراهم کند. مشارکت با کسب و کارهای محلی، سازمان های غیردولتی و رهبران جامعه می تواند تجربه آموزشی را با ارائه برنامه های مربیگری، فعالیت های فوق برنامه و دسترسی به منابع تخصصی غنی کند (سروری، ۲۰۲۱، ص ۷۸).

آزادسازی پتانسیل در دانش آموزان ابتدایی در ایران نیازمند رویکردی چندوجهی است که ضمن استفاده از فرصت ها، به چالش ها نیز بپردازد. ایران با تکیه بر پایه های تاریخ غنی آموزشی، پذیرش روش های آموزشی نوآورانه، توانمندسازی معلمان و تقویت همکاری های اجتماعی، می تواند راه را برای آینده ای روشن تر هموار کند.

ایران از طریق تعهد مستمر به اصلاحات آموزشی و تمرکز بر پرورش درخشان در جوانان خود، این پتانسیل را دارد که به عنوان یک رهبر جهانی در آموزش ظاهر شود. بذره های درخشانی که امروزه در کلاس های ابتدایی کاشته می شود، این قدرت را دارد که آینده ملت را رقم بزند و اطمینان دهد که ذهن روشن ایران سهم قابل توجهی در پیشرفت جهانی دارد.

قدرت محیط های یادگیری مثبت

ایجاد یک محیط یادگیری مثبت سنگ بنای پرورش تعالی تحصیلی و توسعه فردی در بین دانش آموزان است. در متن ایران، ملتی با میراث فرهنگی غنی و متعهد به پیشرفت

آموزشی، درک و استفاده از قدرت محیط های یادگیری مثبت بسیار مهم است. این بخش اهمیت پرورش جو مثبت در موسسات آموزشی را با هدف باز کردن پتانسیل کامل دانش آموزان و کمک به پیشرفت کلی کشور بررسی می کند.

پایه های محیط های یادگیری مثبت در ایران عمیقاً در تاریخ فرهنگی و آموزشی کشور ریشه دارد. ایران سنت دیرینه ای در ارزش گذاری آموزش به عنوان وسیله ای برای پیشرفت فردی و اجتماعی دارد. تأکید بر خرد، دانش و احترام به یادگیری را می توان در تمدن های باستانی ایرانی جستجو کرد، که زمینه های فرهنگی را فراهم می کند که ذاتاً از محیط های یادگیری مثبت پشتیبانی می کند (حسینی و میرزایی، ۱۳۹۶، ص ۲۳).

در سال های اخیر، دولت ایران به اهمیت محیط های یادگیری مثبت پی برده و این مفهوم را در سیاست های آموزشی گنجانده است. ابتکاراتی مانند برنامه جامع آموزش، ایجاد فضای مساعدی که رفاه دانش آموزان و تعاملات مثبت بین همسالان را ارتقا می دهد، در اولویت قرار دارد (وزارت آموزش و پرورش ایران، ۱۳۹۰، ص ۳۶).

یک محیط یادگیری مثبت فراتر از زیرساخت های فیزیکی مدارس است. جنبه های عاطفی، اجتماعی و روانی تجربیات دانش آموزان را در بر می گیرد. تحقیقات نشان می دهد که دانش آموزانی که در محیط های مثبت یاد می گیرند، سطوح بالاتری از رفاه، مشارکت و پیشرفت تحصیلی را نشان می دهند (رنجبر، ۲۰۱۹، ص ۷۸).

محیط های یادگیری مثبت به رشد مهارت های اجتماعی و عاطفی دانش آموزان کمک می کند و حس تعلق و ارتباط را تقویت می کند. هنگامی که دانش آموزان احساس حمایت و ارزش می کنند، احتمال بیشتری دارد که به طور فعال در کلاس شرکت کنند، با همسالان خود همکاری کنند و نگرش مثبتی نسبت به یادگیری ایجاد کنند (حسینی، ۱۳۹۹، ص ۱۱۵).

علاوه بر این، یک محیط یادگیری مثبت نقش اساسی در کاهش استرس و اضطراب در بین دانش آموزان ایفا می کند. ایجاد فضایی ایمن و فراگیر که در آن دانش آموزان

احساس احترام و پذیرش کنند، می تواند فشار تحصیلی را که ممکن است تجربه کنند به میزان قابل توجهی کاهش دهد (احمدی، ۱۳۹۱، ص ۴۲).

ایجاد و حفظ یک محیط یادگیری مثبت نیازمند تلاش هماهنگ مربیان، مدیران و سیاستگذاران است. برای پرورش فضایی که رفاه و پتانسیل دانش آموزان در ایران را پرورش می دهد، می توان از چندین استراتژی استفاده کرد.

ترویج فراگیری و تنوع: در کشوری مانند ایران که از نظر فرهنگی متنوع است، جشن گرفتن تفاوت ها و ترویج جامعیت برای پرورش یک محیط یادگیری مثبت ضروری است. مربیان باید دیدگاه های متنوعی را در برنامه درسی ادغام کنند و اطمینان حاصل کنند که دانش آموزان احساس نمایندگی و ارزش دارند (محمدی، ۲۰۲۳، ص ۵۶).

پیاده سازی مدیریت موثر کلاس درس: ایجاد انتظارات روشن و قوانین منسجم در کلاس درس، محیطی ساختاریافته و امن برای دانش آموزان ایجاد می کند. تکنیک های تقویت مثبت، مانند تمجید و تقدیر، می تواند دانش آموزان را برای پایبندی به این انتظارات برانگیزد (رحیمی، ۱۳۹۰، ص ۸۹).

تشویق مشارکت دانش آموزان: مشارکت فعال دانش آموزان در فرآیند یادگیری به ایجاد فضای مثبت و پویا کمک می کند. روش های تدریس تعاملی، یادگیری مبتنی بر پروژه و فعالیت های فوق برنامه می تواند مشارکت دانش آموزان را افزایش داده و حس اشتیاق برای یادگیری ایجاد کند (سلطانی، ۱۳۹۹، ص ۱۰۴).

سرمایه گذاری در روابط معلم و دانش آموز: ایجاد روابط قوی و حمایتی بین معلمان و دانش آموزان یک جنبه اساسی از محیط های یادگیری مثبت است. معلمانی که همدلی، نزدیک شدن، و علاقه واقعی به رفاه دانش آموزان خود را نشان می دهند، به فرهنگ کلاس درس مثبت کمک می کنند (شریفی، ۲۰۱۸، ص ۶۷).

در عصر دیجیتال، فناوری نقش مهمی در شکل دادن به محیط یادگیری ایفا می کند. ادغام فناوری در کلاس های درس به روشی معنادار می تواند تجربه کلی آموزشی را افزایش دهد و به ایجاد فضای مثبت کمک کند.

نرم افزارهای آموزشی تعاملی، پلتفرم های یادگیری مجازی و منابع چند رسانه ای می توانند دانش آموزان را درگیر کنند و سبک های یادگیری متنوعی را ارائه دهند. فناوری همچنین امکان یادگیری مشارکتی را فراهم می کند و به دانش آموزان اجازه می دهد تا با هم روی پروژه ها کار کنند و ایده ها را به اشتراک بگذارند و حس اجتماع را در کلاس پرورش دهند (حاجیان، ۲۰۲۲، ص ۱۲۰).

با این حال، متعادل کردن ادغام فناوری با رویکردی آگاهانه برای زمان نمایشگر و رفاه دیجیتال بسیار مهم است. اطمینان از اینکه فناوری مکمل، به جای جایگزینی، تعاملات چهره به چهره است، برای حفظ جنبه های اجتماعی و عاطفی محیط های یادگیری مثبت ضروری است (آراسته، ۲۰۲۱، ص ۳۳).

ایجاد محیط های یادگیری مثبت در ایران نه تنها یک آرزو، بلکه یک ضرورت برای به کارگیری تمام ظرفیت های بالقوه دانش آموزان است. ایران با ایجاد مبانی فرهنگی که برای آموزش ارزش قائل است، اجرای استراتژی های مؤثر و پذیرش مسئولانه فناوری، می تواند چشم انداز آموزشی ایجاد کند که در آن دانش آموزان از نظر تحصیلی، اجتماعی و عاطفی پیشرفت کنند.

قدرت محیط های یادگیری مثبت فراتر از کلاس های درس منفرد است. این پتانسیل را دارد که آینده جمعی ملت را شکل دهد. از آنجایی که ایران به سرمایه گذاری در سیاست ها و شیوه های آموزشی که رفاه دانش آموزان را در اولویت قرار می دهند، ادامه می دهد، گام مهمی در جهت تحقق هدف رهاسازی پتانسیل کامل ذهن روشن خود برمی دارد.

ایجاد پایه ای برای یادگیری مادام العمر

آموزش یک سفر مادام العمر است و ایجاد یک پایه قوی برای یادگیری مستمر برای توسعه افراد و جوامع بسیار مهم است. در متن ایران، ملتی با میراث فرهنگی غنی و انگیزه پیشرفت، ایجاد زیربنای یادگیری مادام العمر یک ضرورت راهبردی است. این

بخش به بررسی عناصر کلیدی و استراتژی های ضروری برای ایجاد یک اکوسیستم آموزشی می پردازد که عشق به یادگیری را در طول زندگی فرد پرورش می دهد.

مفهوم یادگیری مادام العمر ریشه های عمیقی در بافت فرهنگی و تاریخی ایران دارد. در طول تاریخ، دانشمندان و فیلسوفان پارسی بر ارزش رشد مداوم فکری تأکید کرده اند. مليله‌های غنی ادبیات، شعر و مشارکت‌های علمی فارسی نشان‌دهنده سنتی است که دانش را به‌عنوان تلاشی مادام‌العمر ارزش می‌دهد (فاضلی، ۱۳۹۶، ص ۵۶).

در دهه‌های اخیر، ایران اهمیت یادگیری مادام‌العمر را به عنوان کاتالیزوری برای رشد فردی و اجتماعی درک کرده است. ابتکارات دولت ایران، مانند سند جامع توسعه آموزش و پرورش، بر تعهد به ایجاد فرهنگی تأکید می کند که یادگیری فراتر از آموزش رسمی باشد (وزارت آموزش و پرورش ایران، ۲۰۱۹، ص ۳۴).

آموزش رسمی نقش اساسی در القای پایه های یادگیری مادام العمر ایفا می کند. برنامه درسی باید نه تنها برای انتقال دانش، بلکه برای پرورش تفکر انتقادی، مهارت های حل مسئله و اشتیاق به یادگیری مستمر طراحی شود. ادغام یادگیری مبتنی بر پروژه و کاربردهای دنیای واقعی در برنامه درسی می تواند دانش آموزان را ترغیب کند تا آموزش را به عنوان یک فرآیند پویا و در حال تکامل ببینند (رحیمی، ۲۰۲۲، ص ۷۸).

علاوه بر این، قرار گرفتن در معرض طیف متنوعی از موضوعات و فعالیت های فوق برنامه می تواند دیدگاه دانش آموزان را گسترش دهد و آنها را به کشف زمینه های مختلف مورد علاقه تشویق کند. این رویکرد میان رشته ای با اصول یادگیری مادام العمر، که در آن افراد در طول زندگی خود به دنبال دانش در حوزه های مختلف هستند، همسو می شود (توکلی، ۱۳۹۲، ص ۱۰۲).

پذیرش فناوری برای تقویت یادگیری مادام العمر در قرن بیست و یکم ضروری است. دوره‌های آنلاین، پلت‌فرم‌های آموزش الکترونیکی، و منابع دیجیتال به افراد این امکان را می‌دهند که بتوانند تحصیلات خود را با سرعت و راحتی خود ادامه دهند. تعهد ایران به گسترش دسترسی به اینترنت و زیرساخت های دیجیتال با هدف در دسترس قرار دادن